

Rijwiel belastingplaatjes (1924-1941)

Metaalwarenfabrieken produceren houdertjes voor de “rijwielbelastingplaatjes”
Om ze zo zonder beschadigingen te verwijderen.

Voor elk jaar met een andere uitsparing, conform de vorm van het betreffende plaatje.
Deze houdertjes waren officieel toegestaan en bij de fietsenmaker te koop. Ze kostten
afhankelijk van de uitvoering tussen de 0,10 en 0,50 gulden. Was het rijwielbelastingplaatje
niet volgens de voorschriften bevestigd, dan riskeerde men een boete van 5 tot 25 gulden.
En dan te bedenken dat een gemiddeld weekloon tussen de

12,50 gulden en 17,50 gulden lag en de gezinnen zeer kinderrijk waren.

Een boete was dan ook een flinke aanslag op het besteedbare inkomen.

Om diefstal te voorkomen ponste men ook vaak naam en adres van de eigenaar in het

plaatje.

Nadat de geldigheidsduur van het plaatje 1928 was verstreken werd de wet op enkele
punten gewijzigd. De prijs van drie gulden, zoals die ook in de voorgaande jaren was
gesteld, werd teruggebracht tot een rijksdaalder en vanaf 1929 zouden er steeds twee
jaartallen op de plaatjes voorkomen: het tijdvak van geldigheid werd aangepast van 1
augustus tot 31 juli daaropvolgend. De achterliggende gedachte was dat de gebruiker beter
in staat was om het plaatje aan te schaffen ... hij had dan namelijk net het vakantiegeld
ontvangen.

Zonder (betaald) rijwielbelastingplaatje mocht er niet gefietst worden. Het was wel
toegestaan om met de fiets aan de hand te lopen. Veel fietsers hebben daar een dankbaar
misbruik van gemaakt.

Per 1 Mei 1941 verdwijnt de belasting uit ons systeem

Belastingplaatje

Metalen houder voor het belastingplaatje

Belastingplaatje in houder